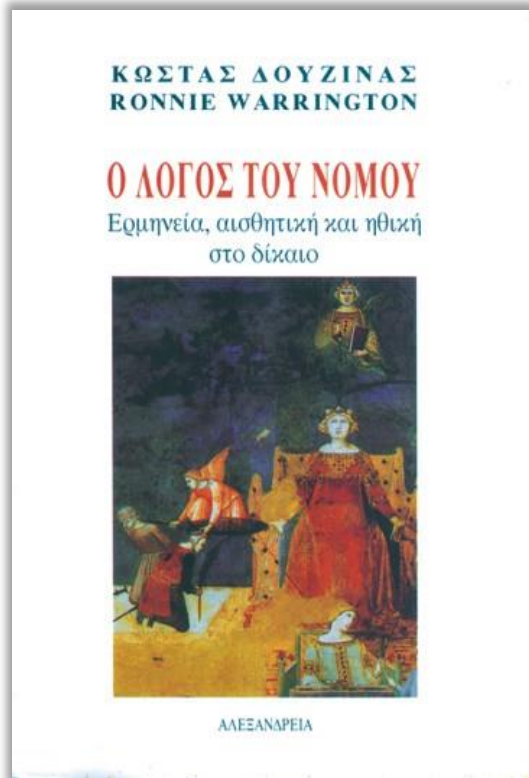

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Κώστας Δουζίνας – Ρόνι
Γουώρινγκτον

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ερμηνεία, αισθητική και
ηθική στο δίκαιο

Μετάφραση: Α. Τάκης, Χ. Τσαϊτουρίδης, Γ.
Παυλάκος, επιμέλεια: Κ. Δουζίνας

ISBN 960-221-113-X – σχήμα 21x14 – σελ.
383 – έκδοση 1996 – τιμή 25,00 € (χωρίς
ΦΠΑ)

Τι σημαίνει δικαιοσύνη σήμερα, λίγα χρόνια πριν τη νέα χιλιετηρίδα; Αυτό το ερώτημα, που τίθεται πιεστικά από τη φιλοσοφία, πρέπει να αντιμετωπισθεί από τη σκοπιά της βαθύτατης κρίσης του δικαίου.

Ο Λόγος του Νόμου είναι η πρώτη συνθετική παρουσίαση όλων των πρόσφατων κατευθύνσεων στη φιλοσοφία του δικαίου με βάση τα κείμενα των πρωταγωνιστών τους: νομικός θετικισμός, λογοτεχνική ερμηνευτική, σύγχρονο φυσικό δίκαιο, σημειολογία, αφηγηματολογία, γραμματολογία, πραγματισμός, μαρξισμός, αποδόμηση.

Η φιλοσοφία του δικαίου ήταν στην πρώτη νεωτερικότητα ο στοχασμός περί του κοινωνικού και πολιτειακού δεσμού. Όμως ο νομικός θετικισμός ελαχιστοποίησε τη σημασία της ηθικής στη δικαιοδοτική πράξη, επισφραγίζοντας την «ηθική καταστροφή» που χαρακτηρίζει τον νεότερο κόσμο. Σήμερα εξάλλου το δίκαιο παραβιάζει τα όρια ιδιωτικού και δημοσίου και επεκτείνει παντού τη ρυθμιστική του παρέμβαση, με τίμημα τη μεταμόρφωσή του σ' έναν καθρέφτη της πολυδιασπασμένης μεταμοντέρνας κοινωνίας. Σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή η φιλοσοφία επικεντρώνει την προσοχή στη γλωσσική διάσταση και στο νόημα του δικαίου, μακριά από τη μεταφυσική των κανόνων. Ωστόσο, πάνω στον ενθουσιασμό της για την «κειμενικότητα» του νόμου, αυτή η «νέα ερμηνευτική» ξεχνάει τον άρρηκτο δεσμό ερμηνείας και καταναγκασμού, δικαίου και βίας.

Μια διαφορετική «ερμηνευτική της υποψίας» οφείλει να μπολιάσει το δίκαιο με ηθική, διαφυλάσσοντας την ετερότητα. Η αισθητική της αποδόμησης μπορεί να φέρει το νόμο του κειμένου στα κείμενα του νόμου, ανοίγοντάς τα σε ετερόδοξες αναγνώσεις και αφηγήσεις. Καθώς το δίκαιο έρχεται αντιμέτωπο με την ηθική και την αισθητική (του), ανοίγει ο δρόμος για μια άλλη δικαιοσύνη.

Πρώτο στο είδος του στη φιλοσοφία του δικαίου, το βιβλίο εγκαινιάζει εδώ μια προσέγγιση που έχει ήδη αποκτήσει μεγάλη βαρύτητα στις κοινωνικές επιστήμες και στη θεωρία της λογοτεχνίας και της τέχνης. Προσφέροντας μια ολοκληρωμένη εφαρμογή της μεταμοντέρνας, μεταστρουκτουραλιστικής κριτικής θεωρίας στο πεδίο του δικαίου, συνιστά ένα εναλλακτικό εγχειρίδιο –ίσως ένα αντιεγχειρίδιο– νομικών σπουδών. Χάρη στην ευρύτητα της προβληματικής τους, το νεωτερισμό της μεθοδολογίας τους και την ετερογένεια των κειμένων που εξετάζουν και αποδομούν, οι συγγραφείς παρακάμπτουν το σκόπελο της κανονιστικής αφαίρεσης και του δογματισμού, στον οποίο προσκρούει συχνά ο νομικός στοχασμός. Αναμιγνύουν τα είδη, επινοούν νέα λεξιλόγια, παραβιάζουν τα όρια των συμβατικών κλάδων και καλύπτουν με εντυπωσιακή ταχύτητα την απόσταση ανάμεσα σε διαφορετικούς τομείς και παραδόσεις. Συνεπές προς την ίδια τους τη φιλοσοφία, το οξύ, παιγνιώδες και ευρηματικό τους ύφος συμβάλλει αποφασιστικά στην απόλαυση του κειμένου.